

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Badischer Winzerkeller eG

Strona pozwana: Land Baden-Württemberg Przedmiot

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Amtsgericht Breisach Am Rhein — Wykładnia art. 4, 10 lit. c) i art. 12 ust. 2 dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. L 249, str. 25) w brzmieniu nadanym dyrektywami Rady 73/79/EWG z dnia 9 kwietnia 1973 r. (Dz.U. L 103, p. 13), 73/80/ EWG z dnia 9 kwietnia 1973 r. (Dz.U. L 103, p. 15), 74/553/ EWG z dnia 7 listopada 1974 r. (Dz.U. L 303, p. 9) oraz 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. (Dz.U. L 156, str. 23) — Opłata pobierana za sprostowanie w księdze wieczystej związane ze zmianą właściciela spółdzielni rolniczej w wyniku połączenia na skutek przejęcia obliczona od wartości nieruchomości

Sentencja

- 1) Opłata pobierana za sprostowanie w księdze wieczystej, taka jak opłata będąca przedmiotem postępowania przed sądem krajowym wchodzi zasadniczo w zakres zakazu, o którym mowa w art. 10 lit. c) dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału w brzmieniu nadanym dyrektywą Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r.
- 2) Opłatę taką jak będąca przedmiotem postępowania przed sądem krajowym można uznać, na zasadzie wyjątku od art. 10 lit. c) dyrektywy 69/335/EWG w brzmieniu nadanym dyrektywą 85/303/EWG, za podatek od przeniesienia prawa, dozwolony przez art. 12 ust. 1 lit. b) dyrektywy 69/335/EWG w brzmieniu nadanym dyrektywą 85/303/EWG, pod warunkiem, że nie jest wyższa od tych, które stosuje się do podobnych operacji w państwie członkowskim, które je nalicza.

Do sadu krajowego należy dokonanie oceny czy opłata ta jest zgodna z przepisem art. 12 ust. 2 dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 228 z 11.09.2004.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 czerwca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Poitiers, Francja) — Conseil général de la Vienne przeciwko Directeur général des douanes et droits indirects

(Sprawa C-419/04) (¹)

(Retrospektywne pokrycie należności celnych — Umorzenie należności celnych przywozowych — Przesłanki — Artykuł 871 rozporządzenia wykonawczego do Wspólnotowego Kodeksu Celnego — Zakres obowiązku przekazania sprawy Komisji — Brak zgłoszenia przez płatnika w dobrej wierze dodatkowych opłat, które winny były zostać wliczone do wartości celnej towarów przywożonych)

(2006/C 190/05)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Poitiers

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Conseil général de la Vienne

Strona pozwana: Directeur général des douanes et droits indirects

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym - Cour d'appel de Poitiers - Wykładnia art. 871 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253, str. 1) - Pokrycie kwoty długu celnego - Obowiązek przekazania sprawy Komisji w przypadku wątpliwości co do zakresu kryteriów odnoszących się do pokrycia lub umorzenia należności wynikających z długu celnego

Sentencja

Artykuł 871 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1677/98 z dnia 29 lipca 1998 r. należy interpretować w taki sposób, że w ramach procedury zmierzającej do pokrycia lub umorzenia niepobranych należności celnych, krajowe organy celne nie mają obowiązku przekazywania przypadku do rozstrzygnięcia Komisji, jeżeli wątpliwości tych organów co do zakresu kryteriów wyrażonych w art. 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, w odniesieniu do danego przypadku zniknęły, nawet jeżeli rzeczony organ wyraził uprzednio zamiar zwrócenia się do Komisji

lub jeśli zaistniałe wątpliwości dotyczą retrospektywnego zaksięgowania należności celnych niepobranych z powodu niezgłoszenia przez importera w dobrej wierze opłat, które winny były zostać wliczone do wartości celnej przywożonych towarów.

(¹) Dz.U. C 284 z 20.11.2004.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-459/04) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Polityka społeczna — Dyrektywa 89/391/EWG — Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników — Zasób wiedzy i umiejętności pracowników zapewniających odpowiedni stopień ochrony i zapobiegania zagrożeniom zawodowym w przedsiębiorstwie)

(2006/C 190/06)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: H. Kreppel, J. Enegren i V. Kreuschitz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji (Przedstawiciele: A. Kruse i K. Wistrand, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niepełna transpozycja art. 7 ust. 8 dyrektywy Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy (Dz.U. L 183, str. 1) — Definicje zasobu wiedzy i umiejętności pracowników wyznaczonych przez pracodawcę celem zapewnienia odpowiedniego stopnia ochrony i zapobiegania zagrożeniom podczas pracy w ramach przedsiębiorstwa

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich i Królestwo Szwecji poniosą swoje własne koszty.

(¹) Dz.U. C 45 z 19.02.2005

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 czerwca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal superior de Justicia de Cantabria, Santander, Hiszpania) — Manuel Acereda Herrera przeciwko Servicio Cántabro de Salud

(Sprawa C-466/04) (¹)

(Zabezpieczenie społeczne — Koszty leczenia szpitalnego poniesione w innym państwie członkowskim — Koszty podróży, pobytu i wyżywienia — Art. 22 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71)

(2006/C 190/07)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal superior de Justicia Cantabria, Santander

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Manuel Acereda Herrera

Strona pozwana: Servicio Cántabro de Salud

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal superior de Justicia Cantabria, Santander — Wykładnia art. 22 ust. 1 lit. c) oraz art. 36 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w wersji zmienionej i uaktualnionej przez rozporządzenie Rady (EWG) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. (Dz.U. 1997, L 28, str. 1) — Zwrot kosztów podróży i pobytu przez instytucję, która wydała zgodę na leczenie za granicą — Art. 10 WE oraz art. 249 WE — Zgodność z prawem wspólnotowym ustawodawstwa krajowego przyznającego dodatkowe uprawnienia w stosunku do praw przyznanych przez art. 27 znowelizowanego rozporządzenia 1408/71 — Swoboda świadczenia usług — Dyskryminacja ze względu na przynależność państwową — Zgodność ustawodawstwa krajowego z art. 81, 82 i 87 WE.

Sentencja

- 1) Artykuły 22 ust. 1 lit. c) oraz ust. 2, a także art. 36 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w wersji zmienionej i uaktualnionej przez rozporządzenie Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., należy interpretować w taki sposób, że nie dają one ubezpieczonemu — który posiada zgodę właściwej instytucji na udanie się do innego państwa członkowskiego w celu poddania się tam leczeniu szpitalnemu odpowiedniemu do jego stanu zdrowia — prawa do zwrotu przez tę instytucję kosztów podróży, pobytu i wyżywienia poniesionych na terytorium tego państwa członkowskiego przez niego i osobę mu towarzyszącą, za wyjątkiem kosztów pobytu i wyżywienia ubezpieczonego w szpitalu.